

© Совет на Европа/ Европски суд за човекови права, 2012. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот. За понатамошни информации видете ја целосната назнака за авторски права на крајот на овој документ.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Информативна белешка за судската пракса на Судот бр. 114 декември 2008

TV VEST AS & Rogaland Pensjonistparti v. Norway - 21132/05

Пресуда 11.12.2008 [Section I]

Член 10

Член 10-1

Слобода на изразување

Наметнување парична казна на телевизиска станица заради емитување реклама на мала политичка партија, кршејќи ја законската забрана за секакво телевизиско политичко рекламирање: *повреда*

Факти: Апликантите се телевизиска компанија и регионален огранок на мала политичка партија (Партијата на пензионерите). TV VEST беше казнета врз основа на тоа што емитувала политички реклами за Партијата на пензионерите, кршејќи ја законската забрана за вакво рекламирање. Односната забрана била трајна и апсолутна и важела само за телевизија; политичкото рекламирање во други медиуми било дозволено. TV VEST неуспешно ја оспори паричната казна пред судовите.

Право: Судот беше подготвен да прифати дека непостоењето европски консензус во оваа област зборува во полза на тоа на државите да им се даде поголема дискреција отколку што вообичаено би било дозволено во одлуките во однос на ограничување на политичката дебата. Образложение за законската забрана на телевизиско емитување на политички реклами беше, како што е истакнато од Врховниот суд, претпоставката дека дозволата да се користи таков моќен и продорен вид медиум на изразување веројатно општо ќе го намали квалитетот на политичката дебата. Комплексните прашања би можело лесно да се извртат, а финансиски моќните групи би добиле поголеми можности за пласирање на своето мислење. Сепак, Партијата на пензионерите не спаѓаше во категоријата партии или групи што се првенствена цел на забраната. Спротивно на тоа, таа припаѓаше на категорија која забраната, во принцип, имаше намера да ја заштити.

Понатаму, спротивно на поголемите политички партии на кои им беше дадено широко уредничко телевизиско покривање, Партијата на пензионерите одвај да беше спомената. Оттука, платените реклами на телевизија беа единствен начин за Партијата на пензионерите да ја пренесе својата порака до јавноста преку тој тип на медиум. Со тоа што со закон и' беше забранета ваквата можност, Партијата на пензионерите беше ставена во понеповолна положба во споредба со поголемите партии. Конечно, конкретното рекламирање за кое стануваше збор, имено – кус опис на Партијата на пензионерите и повик да се гласа за неа на претстојните избори, не содржеше елементи кои би можеле да го снижат квалитетот на политичката дебата или да навредат различни чувства. Во ваквите околности, фактот што телевизијата има понепосреден и моќен ефект од другите медиуми не може да ја оправда забраната и казната наметната на TV VEST. Оттука, не постоел разумен однос на пропорционалност меѓу легитимната цел кој која се стремела забраната и средствата употребени за да се постигне таа цел. Рестрикцијата што забраната и паричната казна ја предизвикале врз остварувањето на слободата на изразување на апликантите, оттука, не може да се смета за неопходна во демократско општество, без оглед на маргината на проценка што ја имаат националните власти.

Заклучок: повреда (едногласно).

На овој линк може да се најдат [Case-Law Information Notes](#)

© Совет на Европа/Европски суд за човекови права 2012

Официјални јазици на Европскиот суд за човекови права се англискиот и францускиот. Овој превод е изработен со поддршка на Human Rights Trust Fund на Советот на Европа (www.coe.int/humanrightstrustfund). Преводот не е обврзувачки за Судот, ниту Судот презема било каква одговорност за неговиот квалитет. Преводот може да се префрли од HUDOC базата на податоци за судската пракса на Европскиот суд за човекови права (<http://hudoc.echr.coe.int>) или од други бази на податоци со кои Судот го споделил. Може да биде репродуциран за некомерцијални цели под услов да се наведе потполниот наслов на предметот заедно со горната назнака за авторски права и споменувањето на Human Rights Trust Fund. Ако постои намера да се употреби некој дел од овој превод за комерцијални цели, Ве молиме контактирајте ги publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012.

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012.

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.